

החסד שבגבורה

1. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב/ב

אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם הם העמידו תורה אותה שעה תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת אמר רב חמא בר אבא ואיתימא ר' חייא בר אבין כולם מתו מיתה רעה מאי היא א"ר נחמן אסכרה.

א1. רש"י סוטה דף לה/א

באסכרה מתו - שהיא באה על לשון הרע כדאמרין בבמה מדליקין (שבת דף לג)

ב1. עין יעקב על מסכת ברכות אות (מ)

תנא נמי הכי, (יבמות פ"ה בע"י וע"ש במהרש"א) תתק"ג מיני מיתה נקראו גְּעוּלָם... קֶשֶׁה שְׂבָכָלָם, אֶסְפָּרָה. נִיחָא שְׂבָכָלָם, נְשִׁיקָה.

3. הרב צבי יהודה קוק זצ"ל לנתיבות ישראל

את אחי ואת אחיותי בכל חלקי עמינו, שבכל המפלגות ובכל האירגונים - את כולם אני מבקש ומפיל תחנונים לפניהם. חוסו נא על נפשותיכם ועל נפש עמינו כולו... אל נא יחליט כל אחד מאתנו כל מפלגה וארגון וחלק... כי רק אתו כל האמת וכל הצדק.

5. ספר דרך חיים - פרק ה משנה יז

ומחלוקת ב"ש ובי"ה אע"ג שיצאה בת קול הלכה כבי"ה לא היה הבת קול מבטל המחלוקת מפני ששנואה המחלוקת כי אהוב ואהוב היה המחלוקת הזה, רק כדי ללמד אותה הלכה שהיו חפצים לדעת ההלכה, ואדרבה בת קול היה אומר אלו ואלו דברי אלהים חיים והיה מחזיק את החולקים ולא היה מבטל המחלוקת. ולפיכך סמך המאמר הזה למה שלפניו לומר שאם המחולקים היתה כונתם לש"ש לא תתבטל דעות החולקים ואותן תלמידים שהיו מקבלים דבריהם לא קבלו דעת שתבטל. אבל אם לא היה מחלוקת לש"ש רק לנצח תתבטל מחלוקתם, ומה שקבלו תלמידים דבריהם הכל בטל ומבוטל כך יש לפרש.

5. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פו/א

קא מיפלגי במתיבתא דרקינא אם בהרת קודמת לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם לבהרת טהור ספק הקדוש ברוך הוא אומר טהור וכולהו מתיבתא דרקינא אמרי טמא ואמרי מאן נוכח? נוכח רבה בר נחמני.

א5. רע"ב על מסכת אבות פרק ה משנה יז

(יז) כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים - כלומר... תכליתה המבוקש מענינה. והמחלוקת שהיא לש"ש התכלית וסוף המבוקש מאותה מחלוקת להשיג האמת. וזה מתקיים כמ"ש מתוך הויכוח יתברר האמת.

5. אורות התחיה יח

אז תהיה ההכרה הזאת הולכת ומשתלמת, עד שלא די שיכיר כלאחד את הצד החיובי שיש בכל כח, לדבר הגון ומקובל וראוי להשתמש בו, גם להטבה הכללית של מזוג הרוח וגם להטבה הפרטית של בסוסו של הכח המיוחד ההוא, שהוא מוצא את עצמו שרוי תחת דגלו, אלא שעוד הלאה ילך, עד שאתהתוכן החיובי אשר בצד השלילי של כל כח וכח, ע"פ המדה הנכונה, גם כן יכיר לטוב, וידע שלטובתו של הכח המיוחד, שהוא יותר נוטה אליו, צריך הוא להיות מושפע באיזו מדה גם מהצד השולל, שהכח האחר שולל את הכח הזה החביב שלו הוא, מפני שבשלילתו הוא מעמידו על מדתו הראויה לו ומצילו מהגרעון המסוכן של התוספת וההפרזה, וזוהי העבודה המיוחדת מעבודות הקשות שבמקדש, הקמיצה, "שלא יחסר ושללא יותיר".

7. אורות עמוד קמט

מדת שנאת חנם גם היא צריכה להתעלות, לא תעכב את התשובה ואת הגאולה השלמה מכללות ישראל. צריכין לפתח אורות גדולים להבין ולהשכיל, שגם מפירודי הדעות יוצאת טובה כללית... ונמצא, שכל מחלוקת שיש בין איש ישראל לחבירו, בין קיבוץ לחבירו, גם היא בונה עולמות, וכיון שהכל הוא שכלול ובנין, אין צורך לדבר מרורות, כי-אם להודיע את הגודל ששני הצדדים עושים, ושהם יחד משכללים בנין עדי עד, ומתקנים את העולם, ואז לפי התרחבות הידיעה תגדל האהבה כפי הערך של גדולת השנאה, ויגדל החיבור לפי הערך של גדולת הפירוד...

8. חרם נגד המתנשקים עם אחמדי-נג'אד:

בית דין צדק של חסידות סאטמר, בראשו של אדמו"ר החסידות, הרב יקותיאל יהודה טייטלבוים, יצא בימים האחרונים בהכרזה חסרת תקדים כנגד 7 חסידי הנטורי-קרתא אשר השתתפו בכנס האיראני בתחילת השבוע. "כיצד העזו-נאמר בהודעה - כמה יחידים לנסוע לכינוס מיוחד של אומות העולם שונאי ישראל שר"י (שם רשעים ירקב). הם מתפרצים בלבוש קנאות ועושים מעשי טירוף ללכת שלובי זרוע עם הערביים וכך חיללו שם שמיים מסוף העולם ועד סופו באופן נורא להמאס ולתעב כל פעולה של קנאות אמיתית ועתידיים ליתן את הדין... יש להתרחק מהם ולגנות מעשיהם וחלילה לתת להם איזה צד חיזוק". משמעות הצעד היא הוקעה מחסידות סאטמר בפרט ומהיהדות החרדית בכלל.